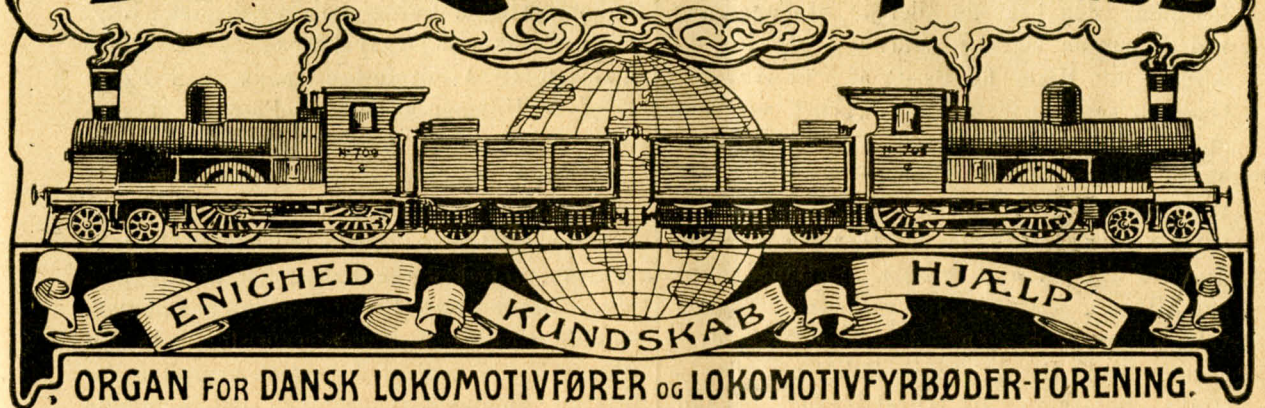

DANSK LOKOMOTIVTIDENDE

Redaktør: Lokomotivfører L. Mauritzen, Fredericia.

Nr. 14.

15. Juli 1905.

5. Aarg.

Kapital og Arbejde i Amerika.

(Af M. A. Nüscheler, Ingeniør).
(Fortsat).

Folkene begyndte at arbejde, efter at de havde hvilt sig en Dag, men Resultatet var langtfra gunstigt. Bortset fra, at de troede, at Arbejdsmetoden i det fremmede Land var af samme Beskaffenhed som i Tyskland, opdagede man tillige snart, at mange af dem overhovedet var meget daarlige Arbejdere og næsten intet kunde udføre, ligesom man havde begaaet den Fejl at fastsætte Lønnen i Tyskland. Ligeledes var det meget besværligt at forklare dem noget eller forebygge Misforstaaelser, da hverken Mestrene kunde tale Tysk eller Arbejderne Engelsk.

Ankomsten af et saa stort Antal fremmede Arbejdere kunde selvfølgelig ikke holdes hemmelig, hvilket heller ikke var nødvendig, eftersom der intet lovstridigt foretoges. Unionen, som havde den største Interesse deraf, misbilligede denne Fremgangsmaade og søgte at vinde de Fremmede for sig ved Løfter om højere Løn paa andre Pladser i de Forenede Stater eller ved at ophidse disse imod Direktionen samt ved usandfærdige Historier at fremstille Firmaet i et saa ugunstigt Lys som muligt.

Paa tysktalende Agitatorer fra Unionen

skortede det ikke, og Forsamlinger indvarsledes. Tyskerne fremstilledes som Strejkebrydere, og de i Tyskland afsluttede Kontrakter erklæredes ugyldige, ligesom Firmaet betegnedes som betalingsudygtigt. Arbejderne kendte selvfølgelig ikke noget til Unionen og dens Principper, men troede disse Agitatorer mere end den rolige Fremstilling fra Direktionens Side. Kort sagt, Stillingen blev ret kritisk for Fabrikken. Efter 4 Ugers Forløb, d. v. s. efter den 2den Betalingsdag, forsvandt 20 Mand med det modtagne Forskud, efterladende Gæld i Byen; naturligvis var Rejsens Maal ubekendt. Direktionen indvarslede til et Møde, hvor en af Byens Lærere, som var det tyske Sprog mægtig, opnaaede en Forhandling imellem Direktionen og Arbejderne. Resultatet blev frugtesløst, da det viste sig, at Arbejderne ikke var tilfredse med mange af Forholdene, og de enkelte Personers Ønsker var saa forskellige, at disse umuligt straks kunde opfyldes, hvilket de besindige Arbejdere ogsaa indsaa. Da jeg overtog Ledelsen, indstillede jeg Nattjenesten og advarede Folkene mod uforsigtige Handlinger. Urigtigt fordelte Lønninger berigtigedes og en ny Kontrakt oprettedes, som syntes at berolige dem, ligesom der overhovedet gjordes alt, hvad der paa nogen Maade var muligt for at tilfredsstille Arbejderne.

Min Ankomst fik Unionen, hvor jeg selvfølgelig ikke omtaltes paa bedste Maade,

ogsaa at vide, idet Folkene blev roligere og heller ikke mere troede alt, hvad der fortæltes dem. Jeg haabede allerede, at Sagen var ved at nærme sig sin Afslutning, da jeg en Aften i mit Hjem fik Besøg af 3 af vore Arbejdere, som meddelte mig, at det var dem oplyst, at Fabrikken var ved at likvidere, samt at de, dersom de ikke indmeldte sig i Unionen, vilde have Besværigheder med at opnaa Arbejde i de Forenede Stater. Desuden advarede Folkene mig imod at forlade min Bopæl alene om Aftenen, saafremt jeg ønskede at komme velbeholden hjem igen. Jeg frabad mig flere af den Slags Besøg i min Bolig og aflagde straks Beretning til Direktionen. Endnu samme Lørdag forsvandt yderligere 30 Mand, og vi besluttede den førstkommende Mandag at tilstille hver Arbejder et Cirkulære, i hvilket der meddeltes ham, at han efter $\frac{1}{2}$ Aars tilfredsstillende Tjeneste vilde erholde 50 Doll. udbetalt som Præmie. Disse læstes, men gjorde aldeles ingen Nytte. Man lo deraf og betegnede det Hele som Bedrageri. Vi indsa nu, at vi ingen Midler havde i Hænde til mere at holde paa de ubesindige Folk, og i Løbet af ca. $4\frac{1}{2}$ Maaned var alle Arbejderne paa 12 Mand nær forsvundne. De tilbageblevne kom ikke til at fortryde, at de ikke lod sig overtale af deres Kolleger; de arbejder endnu paa samme Sted under de gunstigste Betingelser. Det varede heller ikke længe, inden jeg fik en Del tyske Andragender om Arbejde, mest fra de bortrømte Folk, og hvori de tilstod at være bedragne, men som nu fortrød.

Fabrikken havde lidt en antagelig Skade. Den nøjedes med de gjorte Erfaringer og besvarede samtlige Ansøgninger afvisende.

Dette Tilfælde beklagede jeg meget, thi det var min faste Overbevisning, at naar man havde været lidt forsigtigere i Valget af Arbejderne, vilde Resultatet have været mere tilfredsstillende for begge Parter. Jeg sagde nu min Plads op og forsynedes fra Firmaet med gode Anbefalinger, som senere var mig til stor Gavn, tilligemed at jeg ogsaa havde faaet et grundigt Indblik i de amerikanske Arbejdsforhold.

Mindre Strejker bliver ofte bilagt paa en forhandlingsmæssig og enkelt Maade. Saaledes oplevede jeg i en amerikansk Maskin-

fabrik, at Formerne, der næsten udelukkende tilhørte Unionen, paa Grund af Indførelsen af Akkordsystemet havde nedlagt Arbejdet. Efter nogle Forhandlinger lykkedes det at bringe Strejken til Afslutning efter at man havde lovet de Unionen tilhørende Formere at genindføre det gamle System. Strejken var som sagt endt, og Firmaet kunde antage Folk gennem en Agent i New York, der netop med saadanne Formaal for Øje importerede Haandværkere, der ikke var Medlemmer af Unionen, og da tilstrækkelig Erstatning var ankommen, afskedigedes de Formere, som for kort Tid tilbage havde nedlagt Arbejdet, hvorefter Fabrikken kunde begynde med det planlagte Akkordsystem.

Slige »Tricks« lykkes mange Gange i rolige Tider, men kan ogsaa slaa Fejl og føre til betydelige Arbejdsnedlæggelser.

Jeg har ved alle disse Tildragelser i Reglen benyttet Betegnelsen »Open shop« eller »Closed shop« (»aabent« og »lukket« Værksted). Disse Oversættelser kunne dog fremkalde Misforstaaelse, da den ordrette Oversættelse af de amerikanske Fagudtryk ikke er korrekt, hvorfor der i det efterstaaende skal anføres en nærmere Forklaring over de forskellige Benævnelser af Værkstederne samt tillige en Redegørelse over de herskende Forhold og Arbejdsprincipper.

Ved Udtrykket »Open shop« forstaar man et Værksted eller en Fabrik, hvor Indehaveren eller Direktøren ansætter Arbejdere, ligegyldig om disse er Medlemmer af en Union eller ikke. Lønnen fastsættes med den enkelte Person eller større Grupper, og hvad enten disse bestaar af Unionsfolk eller ikke, er Betingelsen dog, at Ikke-Unionsmedlemmer skal nyde de samme Rettigheder som de andre.

De saakaldte »Closed shops« er Værksteder, i hvilke Indehaveren og Lederen kun afslutter Overenskomster med Medlemmerne af en Union; beskæftiger han derimod Arbejdere af forskellige Brancher, saa maa han opnaa Enighed med de enkelte Fag. Endvidere maa derunder forstaas, at de i et »closed shop« arbejdende Folk kun tilhører »American Federation of labour«.

Principperne i disse to Arter Værksteder staar altsaa i stræng, ja næsten fjendtlig Modsetning til hinanden.

Vi vil nu til Eksempel antage, at vi har at gøre med en Værktøjsmaskinfabrik, som af en eller anden Grund fører »closed shop«, og hvis Specialitet er Produktionen af Drejebænke. Omkostningerne ved Fremstillingen af disse er foruden af Materiale og Arbejde i Værkstedet tillige afhængig af andre Forhold. I Reglen sælger Fabrikanten sit Fabrikat til en bestemt Pris og Leveringsfrist, eller hvis den sidste ikke er fastsat, saa skal den dog afleveres til Køberen efter en passende Tids Forløb. Er han ikke i Stand dertil, saa hefter han selv for Skaden, som muligvis paaføres Køberen, hvad der er lig med en Nedgang i Salgsprisen. Paa Samme Maade er Leverandøren af Materialerne kontraktbunden, og ligegyldig om hans Vare i den mellemliggende Tid er undergaaet Prissvingninger.

Betragter vi dernæst Arbejdsomkostningerne, da danner disse ved den nutidige Konkurrence den vigtigste Faktor for en industriel Forretningsmands Eksistens.

Ved den i Forvejen foretagne Kalkulation kan han vel til en vis Grad antage, at han ikke har forregnet sig med Hensyn til Materiale og andre almindelige Omkostninger, men aldrig kan han i disse Lande med Bestemthed gøre Regning paa at have bedømt Arbejdsomkostningerne rigtig, om han er i Stand til at aflevere sin Vare i rette Tid, eller midt under Arbejdets Gang pludselig maa betale højere Lønninger osv.

Betragter vi nærmere disse »closed shops«, vil nogle af deres vigtigste Hovedbestemmelser have Interesse.

1. Følgende Forhold imellem Lærling og Svend er tilladt: En Lærling for hver Afdeling, undertiden ved større Afdelinger en for hvert 5te Unionsmedlem. (Disse Forhold retter sig ogsaa efter de forskellige Haandværk).

2. Ingen Unions-Arbejder skal samtidig betjene mere end en Maskine eller arbejde efter Præmie- eller Akkordsystemet.

3. Enhver Unions-Afdeling skal med visse Tidsrum fastsætte en bestemt Lønsats, hvorunder der ikke maa arbejdes.

4. Forlader en Arbejder sin Stilling, i hvilken han tjente mere end Minimallønsatsen, saa skal hans Efterfølger, som overtager Ar-

bejdet, efter 30 Dages Forløb have samme Løn som Forgængeren.

5. Ansættes en Unions-Arbejder som Mester eller Forarbejder, saa skal han i sidstnævnte Tilfælde forlange 3000 Dollars aarlig i Løn.

Disse faa Regler viser tilstrækkelig, med hvilke Besværligheder den amerikanske Fabrikant maa regne. De forskellige Love har aldrig været forelagt Fabrikanternes Forening til Gennemsyn eller Antagelse, men er derimod indført ved en Beslutning af den mægtige American Federation of Labour.

Ikke uden Berettigelse har derfor for kort Tid tilbage en af Unionens Førere i en Tale sagt følgende: »De, som opmærksomt har fulgt Haandværker-Unionens Bevægelse, vil kunne indse, at de organiserede Arbejdere stadig faar mere Indflydelse paa Industrien og snart har naaet saa vidt, at de kan danne et internationalt Forbund af Maskinarbejdere, hvilket vil være i Stand til at forsyne samtlige Maskinfabrikker med organiserede Arbejdere.«

Nogle ret betegnende Tilfælde, der kan forekomme i »Closed shops«, skal omtales.

Indehaveren af et mindre Værksted, en dygtig og praktisk Mekaniker, som ved egen Hjælp havde arbejdet sig fremad, og nu kunde kalde alt, hvad der hørte til Værkstedet, for sit eget, beskæftigede kun Unionsfolk. En Dag, da han efter Fyraften arbejdede for sig selv i Værkstedet, traadte en af Unionens Repræsentanter ind og opfordrede ham til at indstille Arbejdet, saafremt han ikke ønskede, at Arbejderne skulde nedlægge Arbejdet. Havde han ikke tilstrækkelig Arbejdskraft til at udføre et presserende Arbejde, saa kunde Repræsentanten skaffe den manglende:

(Fortsættes).

Sølvbryllup.

Søndagen den 6. Avgust fejrer Lokomotivfører H. Kristiansen i Viborg sit Sølvbryllup. Kristiansen, som ved sin bramfri og agtværdige Optræden i lige Grad har gjort sig afholdt saavel af Kolleger som Medansatte, vil sikkert paa denne Dag blive mindet af sine mange Venner. — Kristiansen er en tro og støt Organisationsfælle.

Finske Lokomotivførere og Lokomotivfyrbøder-Foreningens 6te Aarsmøde i Helsingfors d. 13., 14. og 15. Juli 1905.

Iste Dag.

Punkt 1. Godkendelse af Mandaterne.

Alle de 59 Delegerede og Hovedbestyrelsens 6 Medlemmer var mødt. De Delegeredes Mandater godkendtes.

Punkt 2. Mødets Aabning af Ordføreren for 1904—05.

Ordføreren, Lokf. J. Ikonen fra St. Petersborg, aabnede Mødet med en Tak til de Mødte og en særlig Tak til de fremmede Landes Repræsentanter: for Sverrig pens. Lokf. J. V. Orre, Lokf. G. Bergstrøm og C. G. Malm; for Norge E. Sandberg, A. Aslaksen og Th. Nordahl; for Rusland J. Oravijærvi; for Danmark Lokf. L. Mauritzen, O. Larsen og Lokfyrb. G. Lund.

Til Ordfører for 1905—06 valgtes Lokf. Ivar Fomin, Aabo, til Viceordfører Lokf. Bystrøm, Wiborg, til Sekretærer Lokf. G. Lehkonen, Wiborg (der tillige fungerer som Mødets Stenograf), O. Korhonen, Wiborg, og K. Dahlberg, Sejnäjoki, til Justeringsmænd E. Hellmann og Hj. Veijalainen.

Punkt 3. 1) Aflæggelse af Aarsberetning over Foreningens og Begravelseskassens Virksomhed, 2) Aflæggelse af Aarsregnskab.

Beretning og Regnskab godkendtes.

Punkt 4. Revisorernes Antegnelser paa Regnskabet for Aaret 1904 oplæses.

Regnskabet godkendtes og fuld Ansvarsfrihed bevilgedes Hovedbestyrelsen for Aaret 1904.

Punkt 5. Hvorledes skal § 12, Punkt 1 i Foreningens Love forstås angaaende Pligten til at modtage eventuelle Tillidshverv, — er Vægning nogensinde berettiget?

Mødet besluttede, at intet Foreningsmedlem kan undlade at modtage de paa ham faldne Valg; dog kan et Medlem fritages i 3 Aar, naar han har fungeret i 3 Aar.

Punkt 6. I hvilken Ordning skal Suppleanterne indkaldes til Hovedbestyrelsens Møder, naar nogle af de ordinære Medlemmer er forhindrede eller afgaaede.

Det vedtoges at indkalde Suppleanterne efter højeste Stemmeantal ved Valget.

Punkt 7. Aarsmødet fastsætter Godtgørelser og Diæter for Hovedbestyrelsens Medlemmer.

Det vedtoges at yde Ordføreren 100 Mark, Sekretæren 150 Mark og Kassereren 200 Mark aarlig samt 5 Mark daglig i Diæter for Møder og Rejser.

Punkt 8. Aarsmødet fastsætter Diæter for Delegerede.

Det vedtoges at yde de Delegerede 3 Mark daglig for næste Aarsmøde.

Punkt 9. Valg af 2 ordinære Hovedbestyrelsesmedlemmer i Stedet for K. Sandstrøm og J. Finskas, der efter Tur fratræder, og 1 for L. Bjørkman, der ønskede at udtræde, samt 2 Suppleanter.

Valgte blev Lokf. G. Bystrøm fra Wiborg, K. Hæstesko fra Helsingfors samt A. Lilleroos fra Riihimäki.

Punkt 10. Valg af 3 Revisorer og 3 Suppleanter for Aaret 1905. Regnskaber for saavel Foreningen som Begravelseskassen.

Til Revisorer valgtes Lokf. Ockmann, Alander og Naastrand, alle af Uleåborg, og til Suppleanter Lokf. Melenius og Hallstrøm samt Lokf. Bisi.

Punkt 11. Aarsmødet fastsætter Medlemsafgiften for Aaret 1905 samt bestemmer, hvor stor en Del der maa anvendes i specielle Øjemed.

Det vedtoges at sætte Medlemsafgiften til 3,50 Mark aarlig, der kan anvendes i specielle Øjemed.

Punkt 12. I hvilket Øjemed skal Overskuddet fra Begravelseskassen i Aaret 1905 anvendes.

Det vedtoges at anvende eventuelt Overskud fra Begravelseskassen til Foreningens løbende Udgifter.

Punkt 13. Aarsmødet beslutter, om 2 Medlemmer, O. Helenius og J. Hagman fra Kuo, kan optages i Begravelseskassen til Trøds for, at de er over 35 Aars Alderen.

Henstillingen forkastedes som uførenelig med Kassens Love.

2den Dag.

Punkt 14. Spørgsmaalet om Lokomotivpersonalets Vinteruniformshuer.

Det vedtoges at indgaa til Jernbanestyrelsen med Andragende om Levering af en prak-

tisk Uniform for Lokomotivpersonalet. Hvad specielt Uniformshuene angaar, da forelaa der endnu ikke nogen bestemt Model, men Mødet ønskede en særskilt Hovedbedækning for Sommer og Vinter.

Punkt 15. Hvori ligger Fejlen til ujevn Bremsning? Hvad er Aarsagen til Hjulenes Glidning? Hvad bør gøres for at opnaa Jevnbremsning?

Mødet ansaa Fejlen ligge i mangelfuldt Eftersyn af Vognene og mangelfuld Fornyelse af slidte Bremsedele, ligesom Jernbanepersonalet selv ikke helt og holdent kunde fritages for at være medvirkende Aarsag til ujevn Bremsning. Mødet ansaa endvidere Aarsagen til Hjulenes Gliden at være Sammenkobling af forskelligartede og forskelligt lastede Vogne i samme Tog; mangelfuldt Eftersyn og Fornyelse medvirkede ogsaa.

Punkt 16. Findes Grund til Klage over daarligt Brændsel, og om saa er, anser Lokomotivpersonalet Leveringsbetingelserne og Opbevaringsreglerne for utilstrækkelige, eller er Fejlen at søge i, at disse ikke overholdes.

Det vedtoges at udtale: Jernbanebestyrelsens Leveringsbetingelser maatte, særlig hvad Træet angaar, anses for gode, naar disse blot overholdes; dette gjorde de imidlertid ikke, ligesom Opbevaringsmaaden lod meget tilbage at ønske, hvorved Staten udsattes for store og unødvendige Udgifter, naar Hensyn toges til de store Mængder af Træ, det var nødvendigt altid at have paa Lager. Desuden kunde det ikke være Staten til Gavn, at der forefandtes en stor Undermaalingsprocent allerede ved Indkøbet.

Punkt 17. Er de for Lokomotivpersonalet gældende Reglementer overensstemmende med hinanden, og er det overhovedet muligt at holde sig alle Bestemmelserne efterrettelige. Om Svaret bliver benægtende, hvilken Beslutning bør da vedtages?

Mødet ansaa de udarbejdede Reglementer for at være saaledes udarbejdede, at man ved at handle efter den ene Paragraf kunde være overtydet om at komme til at bryde en anden. Hvor samvittighedsfuld en Lokomotivmand end søger at følge Reglementet i mindste Detail, er han dog vis paa, naar noget bemærkelsesværdigt indtræffer, at Administrationen i en eller anden Paragraf eller et Cirkulære kan

finde noget, hvorefter Lokf. har baaret sig fejlagtig ad. Det vedtoges at henstille til Jernbanebestyrelsen at faa udarbejdet et Reglement, som det stod i menneskelig Magt at overholde, og at nedsætte et Udvalg til at udarbejde Forslag, der gennem Hovedbestyrelsen tilstilles Administrationen.

Punkt 18. Forslag om, at Kassen for specielle Øjemed fremtidig benævnes »Engstrømske Fond«. (Dette Fond giver Laan — med eller uden Tilbagebetalingspligt — til Foreningens Medlemmer, der er anklagede for Tjenestefejl, der bevislig ikke skyldes Drukken-skab eller grov Ligegyldighed, for at sætte den Anklagede i Stand til gennem juridisk Bistand at forsvare sin Ret).

Det vedtoges fremtidig at benævne Kassen »Engstrømske Fond« til Minde om den for Lokomotivpersonalets Bedste saa varmtfølende Direktør for Maskinafdelingen, Hr. Engstrøm.

Punkt 19. Det i Aabo ved sidste Aarsmøde nedsatte Udvalg gør Rede for sin Betænkning og Vedtagelser i Lønningssagen.

Det vedtoges at godkende de trufne Dispositioner i enhver Henseende.

Punkt 20. Har de Straffe, der ved indtrufne Sammenstødninger m. m. er idømt Lokomotivpersonalet, vist sig utilstrækkelige, eller bør de skærpes, og har Lokomotivpersonalet ved sine Handlinger tilkendegivet, at en saadan Fordring med Føje kan fremsættes.

Mødet vedtog at udtale, at Lokomotivpersonalet under ingen Omstændigheder kunde erkende, at nogen Dom kunde være eller havde været saa mild, at den skulde kunne friste Lokomotivpersonalet til at udsætte Trafikkens Sikkerhed eller de Rejsendes Liv og Gods for Fare. Den Overbevisning gjorde sig absolut gældende gennem hele Diskussionen, at Lokomotivpersonalet i Finland gjorde, hvad der stod i menneskelig Magt for pligtro at røgte sit Kald, og selv om Straffene blev aldrig saa strenge, vilde det dog ikke kunne føre til større Sikkerhed paa Finlands Jernbaner. Skulde der alligevel findes nogen Usikkerhed, skyldes dette udelukkende de gældende Ordre og Bestemmelser.

Hvad forøvrigt den fremsatte Fordring angik, skulde Diskussionen være eneste Svar paa denne.

Punkt 21. Foredrag. — Maskiningeniør Oskar Lønrot holdt paa Svensk og senere paa Finsk et Foredrag om Varme, Kraft og Materie. Foredraget, der hilstes med stærkt Bifald, vil senere blive offentliggjort i Tidsskrift for Maskinister og Lokomotivmænd i Finland.

3die Dag.

Punkt 22. Spørgsmaalet om Stiftelse af en Sygekasse for Lokomotivpersonalet eller Maskinafdelingen.

Mødet ansaa enhver Sygdom, der paadrog sig i Tjenesten, for at være det private Initiativ uvedkommende, og at det alene maa være Statens Pligt at afholde alle Udgifter ved Helbredelsen. Iøvrigt henvistes Sagen til det Udvalg, der var nedsat i Lønningssagen.

Punkt 23. Hvem paahviler det at paase, at Jernbanebestyrelsens Bestemmelser overholdes. (Under dette Punkt forelægges eventuelle Sager, der er overgivet Hovedbestyrelsen).

Spørgsmaalet affødte en baade lang og livlig Diskussion, under hvilken adskillige Klager over egenmægtige Overgreb fra Administrationens (?) (Chefskapets) Side fremsattes. Hvad selve Spørgsmaalet angaar, udtalte Mødet, at Pligten til at paase eventuelle Overtrædelser ligger hos nærmeste Foresatte.

Under dette Punkt fremlagde Hovedbestyrelsen en Sag angaaende Optagelse af et Medlem, der to Gange var slettet for Restance, og som nu atter ønskede Optagelse. — Det vedtoges at iværksætte en Urafstemning i samtlige Afdelinger over Spørgsmaalet og fremlægge Resultatet paa næste Aarsmøde.

Fra fung. Lokf. Tiili fremlagdes en Skrivelse, der indeholdt en varm Tak til Foreningen for den saavel aandelige som legemlige Bistand, der var ydet ham under en Retssag i Anledning af en Togulykke paa Frederiksberg, hvorved han gennem juridisk Bistand blev sat i Stand til at forsvare sig og derved blive fuldstændig frikendt.

Punkt 24. Er en Lokomotivfører berettiget til (i særskilt Tilfælde) at nægte at medtage en Fyrbyder, der af Lægen er sygemeldt.

Mødet vedtog at udtale: Da Lokomotivføreren er ansvarlig for Togets Fremførelse, maa Lokomotivføreren anses for berettiget til at nægte at medtage en Fyrbøder, der er i

en saadan Forfatning, at han ikke kan udføre sit Arbejde, og det endog, om der ikke foreligger nogen Lægeattest. Sagen overleveredes det Udvalg, der nedsattes angaaende Ordre og Bestemmelser for at anskueliggøre Brøstfældigheden ved disse.

Punkt 25. Hvor skal næste Aarsmøde holdes.

Næste Aarsmøde holdes i Uleåborg.

Rangerpladsers Besættelse.

Paa den i nærværende Blads Nr. 10 indsendte Skrivelse har vi under 14. ds. modtaget følgende Svar:

I Anledning af Foreningens Forespørgsel i Skrivelse af 10. d. M. om Grunden til, at 2 yngre Lokomotivfyrbødere efter Ansøgning vare blevne forflyttede til Odense som Rangerførere, medens to ældre Lokomotivfyrbødere i Nyborg, der ogsaa søgte disse Pladser, ikke vare komne i Betragtning, meddeles, at der ved denne Lejlighed gjorde sig den ganske særlige Omstændighed gældende, at Lokomotivførernes Antal blev forøget med 15 Mand mod en tilsvarende Reduktion af Lokomotivfyrbødernes Antal. Da nu kun ganske enkelte af de Lokomotivfyrbødere, der stode for Tur til Forfremmelse, vare stationerede paa de Stationer, hvor der havdes Brug for dem som Lokomotivførere, var man altsaa nødsaget til fortrinsvis at bortflytte Lokomotivfyrbødere fra Stationer, som fik Tilgang af Lokomotivførere, og da der i Nyborg ikke skulde ansættes flere Lokomotivførere end hidtil, vilde det kun have været muligt at imødekomme de to der stationerede Andragere ved denne Lejlighed, naar man havde beordret en Del ikke ansøgte Forflytninger gennemført for andre Stationers Vedkommende, hvilket ikke alene vilde være bleven en Ulempe for det paagældende Personale, men ogsaa havde medført en ret betydelig Udgift for Statsbanerne.

Busse.

Sæbye.

PERSONALIA.

Forfremmede ere:

1.—7. 05.

Lokomotivfyrbøder Nr. 66 N. Christensen, København H., til Lokomotivfører Nr. 50 i København G.

Lokomotivfyrbøder Nr. 85 J. P. L. V. Møller, Orehoved, til Lokomotivfører Nr. 143 i København G.

Haandværker i Aarhus Nr. 746 M. Madsen til Lokomotivfyrbøder Nr. 66 i Helsingør.

Haandværker i Aarhus Nr. 117 J. Jørgensen til Lokomotivfyrbøder Nr. 85 i Korsør.

Forflyttede ere:

1.—7. 05.

Lokomotivfører Nr. 348 J. P. Busch, København G., til Aarhus.

Lokomotivfyrbøder Nr. 347 H. M. A. Schultz, København G., til Orehoved.

Lokomotivfyrbøder Nr. 478 G. A. C. Müller, Korsør, til København G.

6.—7. 05.

Lokomotivfører Nr. 109 C. Lefevre, Glyngøre, til Aalborg.

Lokomotivfører Nr. 306 N. C. C. Olsen, Aalborg, til Glyngøre.

1.—8. 05.

Lokomotivfører Nr. 258 P. O. Olsen, København G., til København H.

Lokomotivfyrbøder Nr. 90 C. M. Willadsen, Korsør, til Glyngøre.

Lokomotivfyrbøder Nr. 293 F. C. Petersen, Glyngøre, til Korsør.

Lokomotivfyrbøder Nr. 66 M. Madsen, Helsingør, til Glyngøre.

Lokomotivfyrbøder Nr. 146 H. C. V. Martinsen, Glyngøre, til Helsingør.

1.—10. 05.

Lokomotivfyrbøder Nr. 142 F. C. C. Spør, Aarhus, til Korsør.

Lokomotivfyrbøder Nr. 482 R. Rasmussen, Korsør, til Aarhus.

Navneforandring:

Lokomotivfyrbøder Nr. 302 A. C. Pedersen, Holbæk, hedder fremtidig A. C. Kirkensgaard.

Meddelelser fra Afdelingerne.

Thisted Afdeling.

Tirsdag den 4. Juli afholdt Thisted Afdeling en vellykket Sommerudflugt, hvori deltog Lokomotivformanden samt 14 af Medlemmerne med Damer.

Ved velvillig Imødekommenhed fra Hr. Maskininspektør Floor var der givet Permission til de, der ønskede at deltage i Turen.

Turen foregik pr. Vogn med 30 Deltagere fra Thisted Remise Kl. 1 Em. ad den ca. 3 Mil lange Vej forbi den store, udtørrede Sjørring Sø til Vorupør Badehotel, hvor der blev budt Velkommen ved et sluttet Kaffe-bord. Derefter besaas det nye Moleanlæg med Verdens næststørste Kran, som løfter 200,000 Pund.

Deltagerne morede sig derefter et Par Timer med at bade og spadserere ved Vesterhavet, hvorefter man besaa Vorupør nye, smukke Kirke, fra hvis høje Klokketaarn man havde en glimrende Udsigt over Land og Hav.

Kl. 7 $\frac{1}{2}$ afholdtes Fællesspisning, som indtoges med en af Havluften skærpet Appetit, og med et godt Humør.

Efter Bordet stemte Fiskerlejets 82-aarige Spillemand sin Violin og spillede op til Dans, hvori alle deltog med Lys. Turen gik derefter under Skæmt og Sang hjemad, med Ankomst til Thisted Kl. 1 Nat.

Paa Afd. Vegne:

O. Gammelgaard.

Aarhus Afdeling.

Onsdag den 12. Juli og Torsdag den 13. Juli havde Afdelingens Medlemmer Tilladelse til at bese Elektricitetsværket, Gasværket og Vandværket.

Under Ledsagelse af henholdsvis Hr. Maskinmester Jacobsen, Hr. Gasværksmester Sørensen og Hr. Vandværksmester Pedersen besaa vi de forskellige Virksomheder, og i alle Maader vist os en saadan Imødekommenhed, at vi alle gik derfra med de bedste Indtryk af vore Ledsagere.

Jeg skal i korte Træk forsøge at beskrive Værkernes Seværdigheder.

Paa E.-V. var 3 Dampmaskiner. Den ene en 700 HK. opretstaaende Priblimaskine, direkte i Forbindelse med en meget stor Dynamo, bygget af Burmeister & Wain. De to andre ogsaa opretstaaende paa 250 HK. pr. Stk. med en Hastighed af 360 Omdrejninger pr. M. De er af en særlig Konstruktion, hver Maskine har 6 Cylindre, 3 over hinanden staaende, Høj-, Mellem- og Lavtryks. Dampfordelingen foregaar paa en egen Maade; Stempelstangen er gennemboret, og deri er Dampfordelingsmekanismen anbragt. Stemplerne faar kun Damp fra oven; der er ingen Overlejer paa Krumtapakslen, de er overflødige, da den kun faar Trykket fra oven. Fra Cylindrene til Fundamentet er de fuldstændig lukket, saa alt gaar fuldstændig i Olie. De er af engelsk Fabrikation og har gaaet i 5 Aar, uden at de har været i Uorden. De er ligeledes direkte forbunden med hver sin Dynamo. Saa var der Dampturbinen, som tiltrak sig den meste Opmærksomhed. Det er en horisontalliggende Maskine, direkte forbunden med 2 Dynamoer, som ligger i Tandem-System med Turbinen. Hele Længden er ca. 10 Alen. Selve Turbinen er ca. 3 Alen lang og $1\frac{1}{4}$ Alen i Diameter, og inden i den findes 40,000 Skovle, hvorpaa Dampen kan virke. (Maskinmesteren sammenlignede Akslen med alle Skovlene paa med et Pindsvin). Olien er anbragt i Fundamentet og bliver pumpet gennem en Rørledning til et Kølerum, hvorfra det gaar direkte til Akslelejerne og derfra tilbage til Beholderen i Fundamentet, saa det er et saa ubetydeligt Olieforbrug, at det omtrent er lig Nul. Turbinen blev sat i Gang medens vi var der. Fra der blev aabnet for Dampen og til et Minuts Forløb var den oppe paa sin Maximal-Hastighed, som er 3000 Omdrejninger i M. I en Kælder under Maskinen er Kondensatoren, Luftpumpen og Cirkulationspumpen indstallerede, de to sidstnævnte drevet af hver

sin Elektromotor. I Kedelhuset var 3 Kedler med overhedet Damp; der blev fyret udelukkende med Koks.

Derfra gik vi til G.-V., hvor vi begyndte der, hvor Kullene fra Havnen styrtes ned i en Grube, føres derfra pr. Skovlelevator op under Taget af Kulhuset, derfra gaar en bred Rem paa langs af hele Huset, hvorpaa de transporteres videre. Paa den Maade fyldes hele Huset til Toppen uden Lempning. Derfra gik vi til det store Retorthus, hvor vi var saa heldig at komme under Tømning og Fyldning af Retorterne. Koksene gaar ligeledes pr. Kædelevator til Kokesbjergene, som ligger ude paa Pladsen. Vi fulgte Gassen gennem alle dens Processer, og der er mange, til den gaar ud i Byen. Efter 2 Timers Forløb forlod vi begge Værkerne og marscherede til Vandværket, hvor vi venligt modtoges af Maskinmester Pedersen. Vi førtes først ud til et stort Bassin, hvor Vandet blev pumpet 50 Fod op fra Ledningen, som kommer ude fra 65 Boringer paa et Engdrag ved Brabrand Sø. Fra det førstnævnte Bassin gaar det gennem Filtrebassinnet og derfra til de lukkede Bassiner, hvorfra det pumpes ud i Byen, ca. 75,000 Tønder pr. Døgn. Derefter besaa vi Maskinhuset, hvor der fandtes flere store Maskiner, som vi besaa med megen Interesse. I Kedelhuset blev vi gjort opmærksom paa et Vandstandsglas, som havde siddet i 8 Aar. Det var af en særegen Konstruktion, Glasset var prismeformet og $\frac{1}{4}$ Tomme tykt og indsat i et Messingstel.

Hermed var Turen sluttet, og alle var enige om, at alt havde været overmaade interessant.

V. P. H.

Paa Grund af Redaktørens Bortrejse udsendes nærværende Numer først den 28. Juli.

Udgaar 2 Gange maanedlig. Abonnementsprisen er 1 Kr. halvårlig. Avertissementsprisen er paa Omslagets 1ste Side 15 Ø. og paa Omslagets andre Sider 12 Ø. pr. mm. Plads i Spaltebredde halvårlig. Spaltebredden er 58 mm

Samtlige paa Omslaget tegnede Annoncer ere staaende mindst $\frac{1}{2}$ Aar.

I Slutningen af Teksten optages Annoncer til en Pris af 10 Øre pr. Petitlinie eller dens Plads, med Fradrag af 20 pCt. for staaende Annoncer.

Telefon 123

Ekspedition: Gothersgade Nr. 29, 1. S., Fredericia.

Telefon 123.